

Ca dao Mẹ

Trịnh Công Sơn

Mẹ ngồi ru con dong đưa vông buồn đông đưa vông
...con dong đưa vông buồn năm qua tuổi
...con dong đưa vông buồn đông đưa nhíp

buồn mòn mình Mẹ ngồi ru con mây qua đầu ghềnh lay trời mưa
Mẹ nhìn quê hương nghe con mình buồn giọt lệ ăn
Mẹ ngồi ru con nghe đất gọi thăm trợn nợ lưa

tuôn năn vong Lay trời mưa tuôn cho đất sợ mềm hạt mầm vun
Giọt lệ ăn năn đưa con về trần túi nhục chung
Mẹ ngồi trăn năm như thân tượng buồn để lại quê

lên thân hương Mẹ ngồi ru con nước mắt nhọc nhằn xót xa đời
Một dòng sông trôi cuốn mãi về trời bấp bênh phận...
Tuổi còn bơ vợ thể giới hận thù chiến tranh ngục...

1. mình Mẹ ngồi ru... ..người Mẹ ngồi ru
2. con tiếng hát lành dềnh Mẹ ngồi ru
con ru mây vào hồn Mẹ dạy cho
con tiếng nói quê hương Mẹ nhìn con
đi phút giây bàng hoàng Mẹ ngồi ru... ..tù